2. Общи положения

Дружеството води текущо счетоводство и изготвя финансови отчети в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и приложимите Национални стандарти за финансови отчети на малки и средни предприятия към датата на отчета. При липса на изрични разпоредби в Закона за счетоводството и НСФОМСП се прилагат изискванията, определени в Международните стандарти за финансови отчети.

Предприятието е избрало двустранна форма при съставянето на финансовия отчет, който включва: баланс, отчет за приходите и разходите, отчет за паричния поток, отчет за собствения капитал, приложение и годишен доклад за дейността.

В дружеството е възприета финансово – счетоводна политика, регламентираща счетоводното отчитане, представяне и оценка на активите и пасивите, приходите и разходите. Спазени са принципите на историческата цена, модифицирани в определени случаи с преоценка на някои активи и/или пасиви по тяхната справедлива стойност.

Годишният финансов отчет е изготвен при спазване принципите на:

- Действащо предприятие: предприятието е действащо и ще остане такова в предвидимо бъдеще, предприятието няма нито намерение, нито необходимост да ликвидира или значително да намали обема на своята дейност;
- Текущо начисляване: приходите и разходите, произтичащи от сделки и събития се начисляват към момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти и се включват във финансовите отчети за периода за който се отнасят;
- Предимство на съдържанието пред формата: сделките и събитията се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма;
- Предпазливост: оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводното третиране на стопанските операции с цел получаване на действителен финансов резултат;

- Съпоставимост на приходи и разходи: съпоставимост между приходите и разходите - разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;
- Запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период - постигане съпоставимост на счетоводните данни и показатели през различните отчетни периоди;
- Независимост на отделните отчетни периоди и стойностна връзка между начален и краен баланс - всеки отчетен период се третира счетоводно сам за себе си независимо от обективната му връзка с предходния и със следващия отчетен период, като данните на финансовия отчет в началото на текущия отчетен период съвпадат с данните в края на предходния отчетен период.

Всяка съществена статия се представя във финансовия отчет отделно. Несъществените суми се обединяват със суми от подобен характер. Активите и пасивите не се компенсират, освен в следните случаи:

а) когато се разрешава от друг счетоводен стандарт;

б)когато печалбата и загубата или свързаните разходи се получават от едно и също събитие и не са съществени.

Сравнителната информация по отношение на предходния отчетен период е оповестена за всички представени статии в текущия период.

Към датата на изготвяне на Отчета няма решение за преструктуриране на дружеството.

Всички данни за 2016г. са представени в настоящия финансов отчет в хил. лева.

3. Сравнителни данни

Перата в баланса, в отчета за приходи и разходи и в отчета за паричния поток, представени във финансовия отчет за 2016г. са съобразени с измененията в счетоводното законодателство.

4. Дефиниция и оценка на елементите в счетоводния баланс

4.1 Активи

4.1.1 Дълготрайни материални активи (ДМА)

Дълготрайни материални активи (ДМА) се отразяват счетоводно по тяхната себестойност, която включва покупната цена и всички преки разходи, свързани с доставката на актива и въвеждането му в експлоатация. Стойностният праг на същественост за признаването на един актив като дълготраен материален е 700.00 лв.

Всички дълготрайни материални активи се отчитат впоследствие по цена на придобиване намалена с начислената амортизация и евентуална обезценка, съгласно СС 16. През м.06.2016г. е извършен апорт на машини и съоръжения в „Алфакомерс Трейдинг“ ООД, Движението на ДМА и начислената амартизация през 2016г. е както следва:

Дълготрайни материални активи	Отч.стойн. на 01.01.16 г.	Постъпили ДМА	Излезли ДМА	Начисл. амортизац. към 31.12.16	Балансова стойност
Машини и оборудване	**2814**	**0**	**2525**	**130**	**159**
Съоръжения и др.ДМА	**285**	**0**	**141**	**76**	**68**
Разходи за прид.ДМА	**0**	**0**	**0**		**0**
Обща стойност на ДМА	**3099**	**0**	**2666**	**206**	**227**

Паричните потоци, свързани с дълготрайните активи са посочени в Отчета за паричните потоци като инвестиционна дейност.

Поддръжка и ремонти

Когато балансовата стойност е по-висока от възстановимата стойност, дълготрайният материален актив се отчита по неговата възстановима стойност.

Печалбите и загубите от изписване на дълготрайни материални активи се определят, като се съпоставят постъпленията с балансовата стойност и се отчитат в приходи от дейността.

Поддръжка, ремонти и незначими подобрения се отчитат в отчета за приходи и разходи. Значими модернизации и подобрения, които удължават живота и срока на годност като увеличават капацитета и производителността на дълготрайния актив, се капитализират.

Амортизациите на дълготрайни материални активи се изчисляват по линейния метод. По групи активи са възприети следните амортизационни норми:

Сгради	2%
Транспортни средства	25%
Машини и оборудване	30%
Компютри	50%
Други	15%

Предприятието разработва и утвърждава амортизационен план за всеки амортизируем актив – на база действителният срок на годност на актива. Въз основа на индивидуалните планове е съставен обобщен амортизационен план за отчетият период за всички амортизируеми ДМА със следното съдържание: номер по ред, номер на групата, наименование, инвентарен номер на актива, отчетна стойност на актива, годишна амортизационна квота – общо и по месеци, начислената до момента амортизация и балансовата стойност.

Данъчно амортизационния план е съобразен с изискванията и разпоредбите на чл.58 от ЗКПО.

4.1.2 Дълготрайни нематериални активи

Дълготрайните нематериални активи са записани в счетоводството по тяхната себестойност, която включва покупната цена и всички преки разходи, свързани с придобиването и въвеждането на актива в експлоатация. Паричните потоци, свързани с дълготрайните нематериални активи са посочени в Отчета за паричните потоци като инвестиционна дейност.

Амортизациите на дълготрайните нематериални активи се изчисляват по линейния метод. По групи активи са възприети следните амортизационни норми:

Права върху софтуер	50%
Подобрения върху наети обекти	25%
Права върху инд. Собственост	10%

4.1.3 Материални запаси

Според възприетата счетоводна политика, стоките на предприятието при тяхното потребление се отписват по метода средна претеглена цена. В края на отчетния период не е имало намаление на нетната реализуема стойност

Материалните запаси при тяхната покупка са оценявани по цена на придобиване:

- за суровини и материали в готов вид - всички доставни разходи, които включват вноски мита и такси, транспортни разходи, невъзстановими данъци и други разходи, които допринасят за привеждането на материалите в готов за ползването им вид;

Метод за отписване на стоково - материалните запаси при тяхното потребление е:

препоръчителен метод - стоково-материалните запаси се изписват по средно претеглена стойност, при който метод среднопретеглената стойност за всяка единица стока или материал се определя от сбора на средно претеглената стойност на наличните сходни стоки и материали в началото

на периода и стойността на сходните, закупени през периода стоки и материали, който сбор се разделя на количеството на сходните стоки и материали – носители на тази стойност.

4.1.4 Финансови активи

Дружеството класифицира своите финансови активи в следните категории:

- "финансови активи, отчитани по справедлива стойност в печалбата или загубата";

- "кредити и вземания", включително паричните средства и еквиваленти;

- "финансови активи на разположение и за продажба".

Класификацията е в зависимост от същността и целите (предназначението) на финансовите активи към датата на тяхното придобиване. Ръководството определя класификацията на финансовите активи на дружеството към датата на първоначалното им признаване в отчета.

Обичайно дружеството признава в Баланса към края на периода финансовите активи на датата на търгуване – датата, на която то се е обвързало (поело е окончателен ангажимент) да закупи съответните финансови активи. Всички финансови активи първоначално се оценяват по тяхната справедлива стойност плюс преките разходи по транзакцията.

Финансовите активи се отписват от Баланса, когато правата за получаване на парични средства (потоци) от тези активи са изтекли, или са прехвърлени и дружеството е прехвърлило съществената част от рисковете и ползите от собствеността върху актива на друго дружество (лице). Ако дружеството продължава да държи съществената част от рисковете и ползите асоциирани със собствеността на даден трансфериран финансов актив, то продължава да признава актива в Баланса, но признава също и обезпечено задължение (заем) за получените средства.

Финансови активи, отчитани по справедлива стойност в печалбата или загубата

Финансовите активи по справедлива стойност през печалби и загуби са такива, които се държат от дружеството за търгуване или изрично им е определено такова предназначение.

Един финансов актив се класифицира в групата за търгуване, ако той е: а) бил придобит по принцип с цел търгуване в краткосрочен план; б) част от идентифицируем портфейл от финансови инструменти, които дружеството управлява заедно и подходът за него е насочен към краткосрочно генериране на печалби; или в) деривати, който не е определен и не е ефективен като хеджиращ инструмент.

Финансовите активи по справедлива стойност през печалби и загуби се оценяват и представят в Баланса по техните справедливи стойности, определени чрез цени на борсата. Всеки резултат от преоценката, печалби или загуба, се отчита в Отчета за приходите и разходите към приходи или разходи от операции с инвестиции.

Другите финансови приходи от тези активи съдържа и дивидента или лихвата, получени от тях.

Финансовите активи по справедлива стойност през печалби и загуби се класифицират като текущи активи.

Кредити и вземания

Вземанията са недеривативни финансови активи с фиксирани или установими плащания, които не се котират на активен пазар. Те се оценяват в Баланса по тяхната амортизируема стойност при използването на метода на ефективната лихва, намалена с направена обезценка. Обичайните за дружеството активи в тази група са: вземания по предоставени заеми и търговски вземания. Тези активи се включват в групата на текущите активи, когато матуритетът им е в рамките на 12 месеца, а останалите – като нетекущи. Тази група финансови активи включва: предоставени заеми,

търговски вземания, други вземания от контрагенти и трети лица. Лихвеният приход по кредитите и вземанията се признава на база ефективна лихва, освен при краткосрочните вземания под 3 месеца, където признаването на такава лихва е неоснователно като несъществено и в рамките на обичайните кредитни условия. Той се представя в Отчета за приходите и разходите за периода към " други финансови приходи» или « други финансови разходи ". Към края на всеки отчетен период дружеството оценява дали са настъпили събития или обстоятелства, които показват наличието на обективни доказателства, налагащи обезценка на кредитите и вземанията.

Обезценка на търговски вземания се формира, когато са налице обективни доказателства, че дружеството няма да може да събере цялата сума по тях съгласно оригиналните условия на вземанията.

При оценката на събираемостта на вземанията ръководството прилага следните критерии:

- за вземанията от контрагенти – просрочените вземания над 360 дни се третират като несъбираеми и се обезценяват изцяло, доколкото се преценява, че е налице висока несигурност за тяхното събиране в бъдеще.

Стойността на обезценката е разликата между балансовата стойност на даденото вземане и сегашната стойност на прогнозираните бъдещи парични потоци, дисконтирани по оригинален ефективен лихвен процент.

Балансовата стойност на вземанията, за които е преценено, че е необходимо да се направи обезценка, се коригира чрез използването на корективна сметка, в която се натрупват всички обезценки. Загубите от обезценка и последващото им възстановяване се признават в отчета за

приходите и разходите към "други разходи" или „други приходи" от дейността.

Финансови активи на разположение и за продажба